

[Socialministeren]

I tilfælde, hvor en udstationeret ikke har ansøgt om dispensation efter art. 14 eller 17 og heller ikke har været optaget i forsikringsordningerne i beskæftigelseslandet, vil der ikke være mulighed for at blive optaget i den danske arbejdsløshedsforsikring ved hjælp af medregning af udenlandske forsikringsperioder og beskæftigelsesperioder.

For de arbejdstagere, som i den situation mister retten til dagpenge, kan der søges efterfølgende om dispensation efter art. 14 eller art. 17, såfremt udstationeringen fortsat består. En sådan ansøgning behandles forskelligt afhængigt af, om der er tale om anvendelse af art. 14 eller art. 17.

Bestemmelsen i artikel 14 kan anvendes i tilfælde, hvor en arbejdsgiver udstationerer en arbejdstager i en periode på under ét års varighed. Socialministeriet giver en dispensation i form af en blanket E 101 DK, såfremt den udstationerede aflønnes af den danske arbejdsgiver. Attesten kan gives med tilbagevirkende kraft, såfremt udstationeringen ikke er ophørt.

I tilfælde, hvor en ansøgning om dispensation modtages efter udstationeringsperiodens ophør, vil blanket E 101 DK ikke blive udstedt.

Socialministeriet blev opmærksom på, at dette medførte vanskeligheder for arbejdstagerne i forhold til modtagelse af arbejdsløshedsdagpenge. På denne baggrund udfærdiger Socialministeriet en bekræftelse, som udleveres til de berørte, hvoraf fremgår, at betingelserne for udstedelse af blanket E 101 DK har været opfyldt. Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen har godkendt denne fremgangsmåde. Der kan således udbetales dagpenge, hvis betingelserne i øvrigt herfor er opfyldt.

Bestemmelsen i artikel 17 er formuleret som en hjemmel til at indgå aftaler mellem EF-medlemsstaterne om fravigelse af forordningens hovedregel og enkelte andre bestemmelser for særlige kategorier af arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende.

Efter Socialministeriets praksis anvendes art. 17 i tilfælde, hvor udstationeringen strækker sig over en periode på op til tre år.

Hvis den udstationerede optages i beskæftigelseslandets sociale sikringssystem, eller når der indgås en aftale efter art. 17, hvorefter den udstationerede forbliver omfattet af dansk lovgivning om social sikring, kan denne optages i det danske sociale sikringssystem uden ventetid ved hjemkomsten.

Det er mest hensigtsmæssigt, at en aftale efter art. 17 indgås forinden udstationeringen. Er dette ikke muligt, vil Socialministeriet anmode den kompetente institution i beskæftigelsesstaten om indgåelse af en aftale med tilbagevirkende kraft, når der indgives ansøgning inden for udstationeringens første seks måneder. Herefter vil der blive ansøgt om indgåelse af en aftale med virkning fra ansøgningsdagen under forudsætning af, at ansøgeren ikke har været optaget i det sociale sikringssystem i beskæftigelsesstaten.

Aftaler efter art. 17 indgås ikke med tilbagevirkende kraft i øvrigt, da det er forbundet med administrative vanskeligheder både for de udenlandske institutioner og for kommunerne. Visse udenlandske institutioner har desuden afvist at indgå aftaler efter art. 17 med tilbagevirkende kraft.

De dagpengemæssige problemer ved hjemkomst er imidlertid blevet væsentligt reduceret, efter at der er indført en ny procedure, som betyder, at arbejdsløshedsforsikringsforholdene efterfølgende kan bringes i orden for langt de fleste arbejdstagere.

Problemerne kunne formentlig helt undgås, hvis medlemmet altid orienterede sin arbejdsløshedskasse før udsendelsen, således at medlemmet får den fornødne vejledning fra arbejdsløshedskassen.

Arbejdsministeriet og Socialministeriet finder derfor, at der primært er behov for at styrke informationsindsatsen over for såvel arbejdstagere som arbejdsgivere. Socialministeriet og Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen er allerede i gang med at udarbejde informationsmateriale om social sikring under udsendelse.

Det er imidlertid væsentligt, at også arbejdsløshedskasserne medvirker til at udbrede kendskabet til reglerne.

Spm. nr. S 644

Til *arbejdsministeren* (12/6 91) af:

Poul Erik Dyrland (S):

»Finder ministeren det rimeligt, at danske lønmodtagere, når de udfører arbejde for en dansk virksomhed/arbejdsgiver i et andet EF-land, kan miste retten til dagpenge, fordi virksomheden/arbejdsgiveren ikke har søgt Socialministeriet om tilladelse til lønmodtagerens/medarbejderens forbliven i dansk a-kasse?«